

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-259-3-45>

**INNOVATIVE EXPERIMENTAL ACTIVITY
IN THE EDUCATION SYSTEM UNDER MARTIAL LAW**

**ІННОВАЦІЙНА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ
У СИСТЕМІ ОСВІТИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ**

Pukhalska O. M.

*Teacher of the automation and
electrical equipment committee
Separate structural subdivision «Dnipro
Professional College of Engineering
and Pedagogical of the Higher
Educational Institution "Ukrainian
State University of Chemical
Technology"
Kamianske, Ukraine*

Пухальська О. М.

*викладач комісії автоматизації та
електроустаткування
ВСП «Дніпровський фаховий коледж
інженерії та педагогіки
Державного вищого навчального
закладу «Український державний
хіміко-технологічний університет»»
м. Кам'янське, Україна*

Maneilo O. Yu.

*Teacher of the Commission of
Economic Disciplines
Separate structural subdivision «Dnipro
Professional College of Engineering
and Pedagogical of the Higher
Educational Institution "Ukrainian
State University of Chemical
Technology"
Kamianske, Ukraine*

Манейло О. Ю.

*викладач комісії економічних
дисциплін
ВСП «Дніпровський фаховий коледж
інженерії та педагогіки
Державного вищого навчального
закладу «Український державний
хіміко-технологічний університет»»
м. Кам'янське, Україна*

Сутністю постіндустріального інформаційного суспільства стали суттєві зміни в усіх сферах людського життя.

Поширення інноваційних технологій в освітній галузі стало об'єктивною закономірністю, зумовленою новою філософією освіти. Інновації варто розглядати як ефективні та результативні нововведення у змісті, методах, засобах і формах навчання та виховання особистості, в управлінні системою освіти, в організації освітнього процесу, у структурі закладів освіти.

Особливої актуальності набули інновації з початком широко-масштабної війни, розв'язаної російською федерацією на території

України, коли стало життєво необхідним приймати швидкі, нестандартні, по суті – інноваційні рішення.

Функціонування системи освіти в умовах воєнного стану характеризується інтенсивним пошуком нових підходів до навчання, інноваційних форм організації освітнього процесу, ефективних педагогічних та інформаційних технологій. Одна з таких форм – дистанційне навчання.

Дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та створює за допомогою сучасних телекомунікацій інформаційне освітнє середовище для постачання навчального матеріалу та спілкування [1].

Найбільш поширеними є наступні види дистанційних технологій:

- чат-заняття, які проводяться синхронно, коли всі учасники мають одночасний доступ до чату;

- веб-заняття, або дистанційні лекції, конференції, семінари, ділові ігри, лабораторні роботи, практикуми та інші форми навчальних занять, що проводяться за допомогою засобів телекомунікацій та інших можливостей інтернету;

- телеконференції, що проводяться на основі списків розсилки з використанням електронної пошти.

Для навчальних телеконференцій характерно досягнення освітніх завдань.

Щодо технічних засобів, то тут все і складніше, і простіше водночас. До них можна віднести комп'ютер та мобільний телефон. На жаль, інші технічні засоби для багатьох недоступні, але й за допомогою них можна організувати дистанційне навчання [2].

Усі ці методи можна легко адаптувати до онлайн-режиму, залучивши інноваційні інструменти.

Щоб ділитися навчальними матеріалами, давати завдання, тести й залишати оголошення здобувачам освіти, можна використовувати спеціальний сервіс – Google Classroom. Це віртуальний клас, у якому можна зберігати й обмінюватися матеріалами, проводити онлайн-уроки та створювати окремі групи для різних предметів.

У чому плюс такого формату для викладачів:

- є статистика про успішність здобувачів освіти, яка генерується автоматично;

- можна зручно перевіряти домашні завдання;

- зручно готувати заняття на весь тиждень одразу, адже публікацію матеріалів можна запланувати заздалегідь.

З мінусів:

– по-перше, потрібно всім здобувачам освіти створити пошту на Gmail;

– по-друге, доведеться витратити значну кількість часу, аби спланувати свою роботу тут і завантажити всі завдання хоча б на день чи тиждень.

Але надалі це працюватиме як інструмент безперервного навчання.

Відеоуроки для всіх. Викладачі активно використовують Skype, Google Meets чи Zoom для відеодзвінків, аби проводити заняття зі здобувачами освіти онлайн. Це вже більше схоже на живе спілкування й особливо підходить для практичних занять із дисциплін, які вимагають контролю викладача.

У чому плюс такого формату:

– можна одночасно провести заняття для кількох студентів (у Skype, наприклад, дозволяють зібрати до 50 учасників, а в Zoom – навіть 100, проте час обмежений і є лише 40 безкоштовних хвилин);

– це найбільш подібний до реальних занять метод, коли педагог може бачити студента й його реакцію, помічати помилки в реальному часі.

З мінусів: аби відчуті всі переваги, варто мати ноутбук чи комп'ютер, адже на екрані телефону помітити все і всіх буде досить важко.

Уроки в Viber. Викладачі зазвичай створюють окремі групи в месенджері для студентів й щодня викладають там інформацію.

У чому плюс такого формату для викладачів:

– не обов'язково мати ноутбук, зазвичай Viber використовують на смартфонах;

– Viber є у переважній кількості студентів та батьків;

– педагоги можуть ділитися матеріалами, завантажувати домашні завдання одразу в групу для всіх здобувачів освіти та за допомогою відеодзвінків спілкуватися з ними онлайн;

З мінусів: це забирає багато часу, аби зібрати всі домашні завдання і провести відеодзвінки із здобувачами освіти. Тому, на жаль, Viber може стати місцем обміну і сховищем для робіт та нового матеріалу, але повноцінне заняття замінити не зможе.

Facebook. За його допомогою теж можна проводити відеоуроки, але найкорисніше, мабуть, – що викладачі можуть створювати свої групи та події у самому Facebook. Він дозволяє ділитися навчальними матеріалами, схемами, відео, вигадувати завдання і навіть влаштовувати флешмоби та конкурси.

У чому плюс такого формату для викладачів:

– як і з Viber-ом, для зв'язку достатньо мати смартфон;

– можна планувати наперед свої дописи з новими матеріалами у групах;

– до відеодзвінків можна залучити до 50 осіб.

З мінусів: цей формат підходить для шкіл [3,4].

Отже, перехід в онлайн може покращити комунікацію між викладачами та студентами. Сьогодні ноутбук чи смартфон необхідні не тільки для розваги чи спілкування з друзями, але під час дистанційного навчання – це ще можливість поділитися своїми ІТ-навичками.

Онлайн – навчання створює сприятливі умови для гармонійного всебічного формування особистості шляхом розвитку навичок соціальної взаємодії, становлення активної життєвої позиції здобувачів освіти.

Література:

1. Освіта України в умовах воєнного стану. Інноваційна та про-ектна діяльність: Науково-методичний збірник/ за загальною ред. С. М. Шкарлета. Київ-Чернівці «Букрек». 2022. 140 с.

2. Корець М. С. Методика викладання технічних навчальних дисциплін : навчальний посібник / М. С. Корець. – Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2019. – 240 с.

3. Кудрявцева С.П. Міжнародна інформація : навчальний посібник / С. П. Кудрявцева, В. В. Колос. – К. : Видавничий дім «Слово», 2005. – 400 с.

4. <http://blog.ed-era.com/uchitielei-onlain/>

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-259-3-46>

MICRO-CREDENTIALS IN THE SYSTEM OF HIGHER EDUCATION

МІКРОКВАЛІФІКАЦІЇ У СИСТЕМІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Semigina T. V.

*Dr. in Political Sciences, Professor,
Member of the National
Qualifications Agency,
Kyiv, Ukraine*

Семигіна Т. В.

*докторка політичних наук,
професорка, членкиня
Національного агентства
кваліфікацій
м. Київ, Україна*